

**VERSLAG VAN DE SESSIE VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER  
OP DONDERDAG 3 SEPTEMBER 2026**

**Onderwerp: Bespreking RV Plan van aanpak brandveiligheid drie recreatie- en/of verblijfsgebieden**

Voorzitter: dhr. M. Achterbergh

De leden: mw. H.J. van den Berg, dhr. M.L. Beusenberg, mw. K. van Goethem, dhr. F.J. van der Helm, mw. M.R. Hogervorst, mw. M.L. Kerkheide, mw. J. Koolmoes, dhr. D. de Moel, dhr. K. Nieuwenhuis, dhr. A.C. Peters, mw. M.C.M. Roos, mw. C.R. Smand, dhr. H. Ünal, mw. M. de Vries-Woolthuis

Griffier: mw. M. Damen

Portefeuillehouders: mw. M.H.F. Schuurmans-Wijdeven, mw. C.F.M. van der Meij, mw. M.H. Ruigrok, dhr. E. Vermeulen.

Insprekers: Geen

---

De VOORZITTER: Goedenavond, dames en heren. Ik ben inmiddels mezelf, dat is fijn. Ik heropen deze sessie inzake het raadsvoorstel Plan van Aanpak Brandveiligheid drie recreatie- en/of verblijfsgebieden. Welkom terug allemaal. We hebben vanmiddag een inspraakmoment gehad waarin we vier insprekers hebben kunnen zien praten, zien inspreken en vragen kunnen stellen. Het kan zijn dat u naar aanleiding van de insprekers vragen aan het college heeft. Het verzoek is om die in uw inbreng in uw eerste termijn alvast mee te geven aan het college zodat het daar aan het einde van de eerste termijn op kan reageren. We starten nu dus met de eerste termijn waarin u allen spreektijd heeft. Ter afronding van de eerste termijn zal het college reageren op de gestelde vragen en zoals u weet behoren technische of informatieve vragen die u vooraf had kunnen indienen niet tot de mogelijkheid. Ik wijs u daarnaast graag op de moties en amendementen die tijdens de opening van de vergadering om 17.00 uur al zijn benoemd. Ik wil benadrukken, als u moties of amendementen tijdens dit sessiedebat wilt bespreken, deze bij de inbreng in de eerste termijn aan te kondigen zodat ik ze opschrijf voor de tweede termijn, dat lijkt mij het meest pragmatische. Interrupties kunnen maar zowel de interruptie als de reactie erop gaan van uw spreektijd af, dus wees terughoudend met uw interrupties in de eerste termijn. Tot slot wil ik graag alle deelnemers aan dit sessiedebat verzoeken om nooit het woord rechtstreeks tot elkaar te richten maar dit altijd via mij, de voorzitter, te doen en even te wachten met het nemen van het woord tot ik u dat heb gegeven. Dan gaan we beginnen met de eerste termijn. Wie? Ik had al wat namen doorgekregen, maar zijn er mensen die als eerste willen? Ja, dat heb ik. Dan komt de rest vanzelf. Eén moment. Ik ga even rondkijken, één moment. Dan beginnen we bij mevrouw Van den Berg VVD.

Mevrouw VAN DEN BERG: Dank u, voorzitter. Vandaag spreken we over een heel lastig en beladen onderwerp, een onderwerp dat direct ingrijpt in het leven van heel veel bewoners van de ruim 300 tuinhuisen op Groene Liede, Klein België en Zonnehoeke in Vijfhuizen. Daarom moeten we zorgvuldig kijken naar wat er voor alle betrokkenen op het spel staat. De bewoners, de recreanten, de omgeving en de gemeente, iedereen heeft behoefte aan een veilige, leefbare en toekomstbestendige situatie. Deze complexen zijn in de jaren zeventig ontstaan als volkstuinen en inmiddels hebben de gebieden een bestemming voor recreatie en verblijf gekregen. Permanente bewoning is niet toegestaan en je mag er uitsluitend tussen 1 april en 1 oktober overnachten, dat weten we inmiddels allemaal. Dat er al

jarenlang het hele jaar door gewoond wordt, is ook bekend en tegen de achtergrond van de enorme woningnood is begrijpelijk hoe deze situatie is ontstaan, maar, voorzitter, begrip voor een situatie betekent nog niet dat we de regels niet meer hoeven te handhaven. Laat ik daarom duidelijk zijn, de VVD steunt het Plan van Aanpak van het college en dat is niet omdat we mensen willen weggagen, integendeel. Het plan geeft de bewoners de mogelijkheid om zaken op orde te brengen, maar voor ons staat één voorwaarde boven alles: het moet veilig zijn. Toen ik mij in deze situatie verdiepte, sloeg de schrik mij eerlijk gezegd om het hart. Wat gebeurt er als er brand uitbreekt of als iemand een hartaanval krijgt en elke seconde telt? Uit onderzoek in 2025 is gebleken dat niet wordt voldaan aan de brandveiligheidseisen en dat is geen discussie op papier, maar een concrete situatie waarin de veiligheid van mensen in het geding is. Veiligheid is geen keuze, veiligheid is een voorwaarde en daar zit voor de VVD ook een principieel punt, voorzitter, regels gelden voor iedereen. Iedere inwoner van Haarlemmermeer die wil bouwen of verbouwen moet zich aan het omgevingsplan houden en waar nodig een vergunning aanvragen, dat geldt ook voor een recreatiewoning. We kunnen niet jarenlang toestaan dat regels worden overtreden en vervolgens concluderen dat de situatie zo ingewikkeld is geworden dat handhaven eigenlijk niet meer mogelijk is. Het feit dat iets jarenlang is gedoogd of zo is gegroeid, maakt het nog niet legaal. De bebouwing per tuinhuis mag vanaf 2001 niet meer zijn dan 45 m<sup>2</sup> en toch zien we dat ongeveer 75% van de huizen die er staan groter zijn dan die 45 m<sup>2</sup>. Dat is niet alleen een administratief probleem, het kan directe gevolgen voor de veiligheid hebben en daarmee raakt het gedrag van de één uiteindelijk de veiligheid van de ander want er zijn ook bewoners die zich wel aan de regels houden en voor wie het daadwerkelijk een recreatiewoning is. Ook hun positie en veiligheid moeten we serieus nemen en daarom heb ik moeite met het beeld dat hier jarenlang grenzen steeds verder zijn opgerekt. Als bovendien zo'n zestig bedrijven op deze locatie staan ingeschreven, voorzitter, moeten we ons toch serieus afvragen wat we nog onder een recreatiewoning verstaan. Voorzitter, de VVD vindt dat we twee dingen tegelijkertijd moeten doen, oog hebben voor de mensen die hier wonen en voor de impact van het plan, maar ook duidelijk zijn; wie hier wil blijven moet zich aan de regels houden, het Plan van Aanpak biedt daar voldoende ruimte voor. Als aan de voorwaarden wordt voldaan, kunnen bewoners tot ten minste 2031 blijven. De regels zijn er niet voor niets, laten we daarom zoeken naar een oplossing waarbij de praktijk weer in lijn met de regels wordt gebracht en laten we ook eerlijk zijn, woningnood kan nooit een reden zijn om mensen permanent op een plek die niet geschikt of niet veilig is te laten blijven. De VVD vindt het bovendien wel schrijnend dat de uitvoering van dit plan vele miljoenen aan belastinggeld kost. Dat geld hadden wij liever anders besteed, maar wanneer een situatie aantoonbaar onveilig is geworden, kunnen we niet weggijken omdat het oplossen geld kost. Veiligheid heeft een prijs, maar niets doen heeft een veel hogere prijs. Voorzitter, er moet nu duidelijkheid komen. Iedereen verdient een veilige plek, iedereen heeft recht op dezelfde regels en iedereen heeft de verantwoordelijkheid om zich daaraan te houden. Laten we daarom niet langer accepteren dat een gegroeide situatie de norm wordt, handhaven waar het nodig is, helpen waar het kan en veiligheid altijd voorop. Dat is wat de VVD betreft de juiste weg. Dank u wel, voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Van den Berg en u bent ook meteen door uw spreektijd heen. Dan gaan we naar Forza!, mevrouw Hogervorst.

Mevrouw HOGERVORST: Dank u wel, voorzitter. Vandaag spreken we over de brandveiligheid op drie recreatieparken in Vijfhuizen. Wat Forza! betreft moet daarbij één ding voorop staan, de veiligheid van de mensen die hier wonen en recreëren. Deze gebieden zijn in tientallen jaren veranderd, er is meer bebouwing gekomen en op sommige plekken is de situatie inmiddels heel anders dan oorspronkelijk bedoeld, maar los van alle discussies over bestemmingen, gebruik en bebouwing ligt er nu één concrete vraag: wat gebeurt er als hier brand uitbreekt? Als bebouwing dicht op elkaar staat, vluchtmogelijkheden beperkt zijn en hulpdiensten moeilijk bij een calamiteit kunnen komen, kunnen we als gemeente niet weggijken. Daarom begrijpen wij dat maatregelen nodig zijn om de brandveiligheid op orde te brengen, maar dat betekent voor Forza! niet dat je vervolgens met de botte bijl door zo'n gebied moet gaan.

Normaal gesproken geldt bij illegale bebouwing dat deze moet worden verwijderd of waar mogelijk legalisatie moet worden aangevraagd en als wij dit voorstel goed begrijpen, kiest de gemeente hier juist voor een ruimere aanpak, wanneer de brandveiligheid op orde wordt gebracht, wordt niet direct gehandhaafd op strijdige bebouwing of gebruik. Kan de portefeuillehouder bevestigen of wij dit goed begrijpen en uitleggen wat dit juridisch precies betekent? Spreken we hier over gedogen of over voorlopig afzien van handhaving want juist daarin zien wij de zoektocht naar een balans tussen veiligheid en menselijke maat. Het gaat hier om mensen die soms al jaren op deze plek verblijven en daarom vinden wij het belangrijk dat de gemeente naast bewoners staat, duidelijk informeert, deskundig advies beschikbaar stelt, meedenkt over haalbare oplossingen en mensen de mogelijkheid geeft die uit te voeren. Dat is voor ons de menselijke maat, niet wegstijven van risico's, maar ook niet verder ingrijpen dan noodzakelijk. De communicatie had daarbij beter gekund. Er is veel onrust ontstaan over wonen, bestemmingen, bebouwing en de toekomst van deze parken. Maak daarom duidelijk onderscheid tussen wat nu nodig is voor de brandveiligheid en eventuele andere ruimtelijke vraagstukken. Voorzitter, Forza! wil vooral voorkomen dat hier ooit iets verschrikkelijks gebeurt. Dus ja, de brandveiligheid moet op orde, maar doe dat zorgvuldig samen met de mensen die het betreft en met de menselijke maat als uitgangspunt. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Hogervorst. Dan gaan we naar de heer Van der Helm, 50PLUS. U heeft het woord mijnheer Van der Helm.

De heer VAN DER HELM: Ja, dank u wel, voorzitter. Voorzitter, over één ding mag geen misverstand bestaan, de brandveiligheid moet op orde, daar staat 50PLUS volledig achter. Als een concrete brandonveilige situatie alleen kan worden beëindigd met gevolgen voor gebruik of bewoning dan moet de gemeente kunnen ingrijpen, maar dit plan doet meer. Wie op 1 april 2027 niet aan de brandveiligheidseisen voldoet, kan ook te maken krijgen met handhaving op bebouwing en bewoning en wie hier wel aan voldoet, krijgt uitstel tot 2031. Hoe waarborgt het college dat gevolgen voor bewoning per individueel geval noodzakelijk en proportioneel zijn en niet automatisch volgen uit het niet halen van 1 april? Het Plan van Aanpak zegt zelf dat gegevens over de financiële draagkracht ontbreken, dat mensen mogelijk onvoldoende middelen hebben en dat er geen subsidie is. Daarna volgen dwangsommen en uiteindelijk bestuursdwang met kostenverhaal. Hoe onderscheidt het college degene die niet wil van degene die aantoonbaar niet kan want een financiële prikkel maakt een perceel niet brandveiliger als iemand het simpelweg niet kan betalen. Wij vragen geen subsidie voor particuliere bouwovertrengingen, wij vragen een toets die deze twee onderscheidt. Op 3 juli jl. heeft de minister in afwachting van een landelijk handelingskader gemeenten opnieuw gevraagd terughoudend te zijn met handhaving op bewoning. Die brief komt in dit voorstel en de bijlage helemaal niet voor, waarom niet? Tegelijkertijd vraagt het college € 6 miljoen voor vier jaar. Waarom zou de raad het hele bedrag nu al vastleggen terwijl bij de begroting 2028 veel meer bekend is over de uitvoering en over datzelfde landelijke handelingskader? Mijn fractie heeft samen met HAP een amendement en twee moties liggen en staat mede onder het faseringsamendement, geen daarvan stelt ook maar één brandveiligheidsmaatregel uit. Voorzitter, ik rond af. In de tweede termijn wil ik met de andere fracties bespreken wanneer wij het aanvaardbaar vinden dat een brandveiligheidstraject gevolgen krijgt voor de permanente bewoning. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. U bent door uw spreektijd heen. Ik heb één onderwerp genoteerd. Is dat ook in relatie tot een van de amendementen of moties?

De heer VAN DER HELM: Ja.

De VOORZITTER: Oké. Dan gaan we naar mevrouw Smand, D66.

Mevrouw SMAND: Ja, ik moet nog even... Sorry? Nou, dit gaat hopelijk niet van mijn spreektijd af, voorzitter.

De VOORZITTER: U heeft het woord.

Mevrouw SMAND: Dank u wel. Voorthuizen 25 april 2026, brand in een chalet op een recreatiepark. Eerbeek 12 maart 2026, brand in een vakantiehuisje in Oosterhout. Nee sorry, Oosterhout 17 juli 2026, een recreatiewoning volledig uitgebrand. Dit zijn slechts twee maanden van dit jaar en dit komt regelmatig voor, dus wat D66 betreft staat één ding voorop, deze parken moeten zo snel mogelijk brandveilig zijn, maar we hebben te maken met een historisch gegroeide situatie met verantwoordelijkheden aan meerdere kanten. Bewoners zijn verantwoordelijk voor hun recreatiewoning, de raad heeft eerder gevraagd terughoudend te zijn met handhaving op bewoning en ook de gemeente heeft een verantwoordelijkheid wanneer signalen over brandonveiligheid bekend zijn. Over deze geschiedenis valt wellicht veel te zeggen, maar daar is vanavond niet voor bedoeld, het gaat over brandveiligheid en wij willen nu vooral vooruitkijken en zien wat er op korte termijn wel mogelijk is, dus waar zitten de kansen? Wie zijn situatie brandveilig op orde brengt, krijgt in beginsel tot 1 augustus 2031 de tijd voordat op bebouwing en gebruik wordt gehandhaafd. Dat is extra relevant, het is al genoemd, nu de minister werkt aan de vraag onder welke voorwaarden wonen op recreatieparken mogelijk kan worden gemaakt en daarmee is er wat ons betreft nu geen reden om te handhaven op bebouwing of gebruik. De inspraak van vanmiddag is helder, bewoners willen aan de slag maar missen concrete eisen waaraan zij moeten voldoen. Ze vragen tijd, samenwerking met de gemeente en respect en dat moeten we serieus nemen. Doorpakken betekent voor D66 daarom niet zo snel mogelijk controleren en handhaven, het betekent zo snel mogelijk duidelijkheid geven zodat mensen weten wat ze moeten doen en weten wanneer dat goed is. Daarom willen wij een onafhankelijke professionele procesbegeleider, naast inwoners en naast parkbesturen. Niet om particuliere verplichtingen over te nemen maar om de eisen en de procedures te helpen begrijpen, vragen te bundelen en het gesprek met de gemeente te ondersteunen. Daarvoor zullen wij een motie indienen voordat we hierover gaan stemmen. Mijn tweede punt is financieel. Ook daar vragen we geen vertraging, waarom wachten tot de voorjaarsnota? Begin nu en kijk welke kosten al binnen de bestaande begroting kunnen worden opgevangen. Wat aanvullend nodig is, wegen we bij de voorjaarsnota integraal af en ook daarover willen wij een motie indienen voordat we hierover gaan stemmen. Voorzitter, onze inzet is helder, geen stilstand, brandveiligheid moet worden aangepakt, maar wel zo dat bewoners weten wat van hen gevraagd wordt en ze erop kunnen vertrouwen dat zij het juiste doen. Geef hun goede procesbegeleiding, benut wat nu al binnen de begroting kan en besluit bij de voorjaarsnota wat aanvullend nodig is. Zo geven we bewoners een reële kans om voor 2031 aan de eisen te voldoen en houden we ruimte voor de landelijke ontwikkeling rond de mogelijkheid van wonen op recreatieparken. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Smand. Ook u bent door de spreektijd heen. Dan gaan we naar PRO, mevrouw Van Goethem. Mevrouw Van Goethem, u heeft het woord.

Mevrouw VAN GOETHEM: Dank u wel, voorzitter. Een bekend gezegde luidt 'als het kalf verdrongen is, dempt men de put' en hoe vaak bevragen wij als raad het college met de kennis van achteraf niet op waarom het niet eerder of anders heeft ingegrepen. In dat opzicht staat PRO dan ook geheel achter de handhaving op brandveiligheid op de drie recreatieparken bij Vijfhuizen want in dit geval gaat het niet om één kalf dat dreigt te verdrinken, maar om 323 percelen met bijbehorende bewoners die gevaar lopen, een verantwoordelijkheid waarvan we de afgelopen weken en maanden hebben gemerkt dat die niet lichtzinnig wordt opgenomen door de portefeuillehouders. Wel willen we een aantal hele scherpe kanttekeningen maken en het liefst toezeggingen of aanpassingen zien voor we akkoord kunnen gaan met het plan zoals het er nu ligt want, voorzitter, het is nogal wat wat we van deze mensen vragen en dan gaat het ook nog om hoe we het aan hen vragen. Als iemand morgen tegen mij zegt dat mijn schuur

of mijn woning brandonveilig is en de woningen van mijn buurvrouwen ook een gevaar voor mij vormen dan slaat de schrik mij om het hart. Als vervolgens wordt gezegd 'u heeft tot april 2027 de tijd om er op eigen kosten wat aan te doen, maar we zeggen nog niet concreet wat' dan zal ik wellicht niet terechtkomen in die wenselijke meedenkstand waar de gemeente op hoopt. Bij wie kan ik als inwoner terecht om te zorgen dat ik genoeg doe om niet alsnog handhaving op mijn dak te krijgen en waar vind ik op deze termijn een betaalbare aannemer, waar haal ik het geld vandaan? Voorzitter, hoewel PRO begrijpt dat handhaving bij brandveiligheid de eerste prioriteit heeft, horen we het college ook steeds zeggen dat het de menselijke maat wil hanteren, zoals ook in het coalitieakkoord afgesproken. Wat ons betreft kan die menselijke maat nog iets meer worden toegepast, zeker nadat we de insprekers vanmiddag hebben gehoord, we bij hen allen de bereidheid hebben gehoord om iets te doen en we tegelijkertijd ook de frustratie over de houding van de gemeente hebben gehoord. Bij de uiteenzetting van de kosten in dit Plan van Aanpak, die omgerekend overigens ongeveer € 20.000,00 per perceel zijn, zien we juristen, vergunningverleners en experts in de begroting staan. Vallen onder die experts ook mensen die een luisterend oor kunnen bieden of experts die mensen wegwijs kunnen maken in de bureaucratische jungle waarmee we met zoveel verschillende percelen helaas te maken gaan hebben? We zien wel een beetje geld uitgetrokken worden voor communicatie, maar we geven het college graag mee dat communiceren pas gaat als er wanneer mogelijk ook tijd en ruimte is om te luisteren naar wat inwoners andersom nodig hebben. We kunnen ons voorstellen, voorzitter, dat een aantal van deze inwoners naast kennis en advies ook een praktisch punt heeft want waar haal je snel het geld voor een verbouwing vandaan? Graag horen we dan ook van het college of er is nagedacht over hulp bij schulden of financieringsproblemen voor bewoners van de parken die kunnen aantonen dat zij de kosten anders niet binnen de gestelde termijnen kunnen betalen. Deze vraag hoorde ik net ook al bij 50PLUS, dus ik zou die ook graag in de tweede termijn willen bespreken, maar daarnaast dus ook van het college een antwoord en afhankelijk van de reacties de door ons ingediende motie zo passend mogelijk maken bij wat er kan. Niemand is bij de huidige situatie gebaat en PRO gelooft erin dat iedereen dit waar mogelijk zo snel mogelijk wil oplossen vanuit een eigen verantwoordelijkheid, maar dan moeten we als gemeente wel de kansen bieden om die verantwoordelijkheid zelf te kunnen pakken. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van Goethem, ook u bent door de tijd heen. Dan gaan we naar FVD, mevrouw Roos. Mevrouw Roos, u heeft het woord.

Mevrouw ROOS: Ik heb net gemeld dat ik thuis een medisch gebeuren heb, dus ik doe nu mijn bijdrage en hoop een beetje meer tijd te krijgen. Voorzitter, laat ik vooropstellen dat deze recreatiegebieden brandveilig moeten zijn, daar kan geen discussie over bestaan. Ik ben de afgelopen periode meerdere keren in deze gebieden geweest en heb daar met bewoners gesproken. Op de locatie zie je hoe verschillend de situaties zijn, de een heeft uitgebouwd, de ander heeft een verdieping of een bijgebouw geplaatst en op sommige plekken staat bebouwing gewoon te dicht bij elkaar. Je hoort ook hoeveel onduidelijkheid en onzekerheid er bij de bewoners bestaat over wat er precies van hen wordt verwacht. Daarbij doen ze steeds opnieuw handreikingen en voorstellen, maar krijgen weinig tot geen respons. Als de gemeente inzet op samenwerking, moet dit van beide kanten komen. De situatie op de parken is niet gisteren ontstaan, het college schrijft zelf dat het de afgelopen decennia is verslechterd. In 2025 gaf het college bovendien aan dat door beperkte capaciteit nauwelijks actief toezicht op bouwactiviteiten plaatsvond en dan kan de verantwoordelijkheid nu niet simpelweg volledig bij de eigenaren worden neergelegd. Natuurlijk zijn ze verantwoordelijk voor het brandveilig maken van hun eigen bouwwerk maar als de gemeente vanaf 1 april a.s. gaat handhaven, moet eerst per situatie duidelijk zijn wat niet voldoet, welke regel wordt overtreden en waarop dat oordeel is gebaseerd. Wees aan de voorkant duidelijk zodat er later geen discussie is en daarna is het aan de eigenaar om het op te lossen. Daarom dienen wij onze eerste motie in, 'Eerst duidelijkheid, dan handhaven'. Daarbij hoort ook duidelijke en tijdige communicatie. Als het college samenwerking verwacht, moeten bewoners weten waar zij aan toe zijn en dan is dreigen met handhaving op permanente bewoning wat ons betreft echt het uiterste middel.

Er moet het vertrouwen zijn dat de medewerking niet wordt gebruikt om vervolgens de bewoning aan te pakken en ik verzoek het college dit duidelijk te maken. Brandveiligheid gaat bovendien niet alleen over individuele bouwwerken, ook de bereikbaarheid voor hulpdiensten speelt een rol en vanuit Zonnehoeck zijn voorstellen gedaan voor een keerlus en een tweede calamiteitenroute. Met onze tweede motie, 'Brandveiligheid stopt niet bij de erfgrans', vragen wij daarom om serieus naar de collectieve oplossingen te kijken. Er zullen ook bewoners zijn die wel willen meewerken, maar de noodzakelijke aanpassingen niet kunnen betalen. Onderzoek wat in deze situatie de financiële mogelijkheden vanuit de gemeente zijn, maak onderscheid tussen onwil en financiële onmacht. Dat is onze derde motie, 'Veiligheid moet haalbaar zijn'. Het college vraagt € 6 miljoen voor vier jaar. Met ons amendement wijzigen wij dit naar € 1,5 miljoen voor 2027. Voor de overige € 4,5 miljoen komt het college wat ons betreft terug naar de raad met resultaten en werkelijke kosten. Voorzitter, uit mijn gesprekken met bewoners blijkt dat men brandveiligheid zeer belangrijk vindt, maar dat men vooral wil weten waar men aan toe is. Dus wees duidelijk, werk samen, geef mensen een eerlijke kans om het op te lossen, dat is voor ons de juiste balans. Dan is er nog een vraag vanuit de sprekers, waarom mag er van de projectmanager geen contact met de brandweer zijn? Dank u, voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Roos en sterkte. Dan ga ik door naar Hart van..., ik durf het niet meer uit te spreken. Hart van Haarlemmermeer, mevrouw Koolmoes. Mevrouw Koolmoes, u heeft het woord.

Mevrouw KOOLMOES: Dank u wel, voorzitter. Ik ben er ook even stil van, brandveiligheid is namelijk geen discussiepunt. Veiligheid moet altijd voorop staan, maar veiligheid mag geen excuus worden om mensen buitenspel te zetten. Meer dan twintig jaar lagen deze recreatieparken, samen goed voor 24 voetbalvelden, langs de ringvaart en nu ze eindelijk gevonden zijn, worden de gebruikers geconfronteerd met grote zorgen over de brandveiligheid. Tijdens de informatieavond was de boodschap van de wethouder Handhaving heel helder: jullie hebben dit gebouwd, jullie moeten het zelf oplossen, wij gaan handhaven. Voorzitter, daar wringt het want terwijl toezichthouders nog de metingen uitvoeren, nog zeker tot eind september a.s., ligt het Plan van Aanpak al klaar en in dat plan staat vooral wat er moet gebeuren, maar niet hoe het moet gebeuren. Welke normen, welke maatregelen, wie moet worden ingeschakeld, wat gaat het kosten, hoe moeten we dat betalen? Op die vragen krijgen de mensen geen antwoord. Dan kun je als overheid niet volstaan met 'zoek het maar uit, wij gaan handhaven', dat is geen zorgvuldig bestuur. Niemand vraagt om minder veiligheid maar als de gemeente eisen stelt, heeft die ook de verantwoordelijkheid om duidelijk te maken welke eisen dat zijn en hoe mensen daar redelijkerwijs aan kunnen voldoen, zeker wanneer men ook stelt na 1 april a.s. te handhaven op illegale bouw en bewoning als niet wordt meegewerkt. Daarom vraag ik het college: is het bereid duidelijkheid en een haalbaar traject te bieden voordat handhaving wordt ingezet en neemt het college ook verantwoordelijkheid voor de situatie die onder zijn eigen toezicht zo lang heeft kunnen bestaan? Voorzitter, handhaven kan iedereen, besturen betekent verantwoordelijkheid nemen. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Koolmoes. Dan gaan we naar de heer Nieuwenhuis, ChristenUnie-SGP. Als u er klaar voor bent, heeft u het woord. Oh en voordat u begint, moet ik even mededelen dat mevrouw Roos van FVD de vergadering heeft verlaten. U heeft het woord.

De heer NIEUWENHUIS: Dank voor het woord, voorzitter. Allereerst zijn wij geschrokken van de grote risico's, met name voor huizen aan het eind van het pad zonder tweede vluchtweg. Ik begrijp dat de gemeente hier een drang- en dwangmiddel nodig acht om de brandveiligheid te verbeteren, maar dit heeft grote zorgen bij de bewoners gegeven, naar ons gevoel voornamelijk door de manier waarop hierover is gecommuniceerd. Is de wethouder het met me eens dat die communicatie in het begin misschien iets duidelijker en vollediger had gemoeten? In de infographic staat namelijk dat na 2031

wordt gehandhaafd terwijl dit niet noodzakelijkerwijs zo is. Verder is de financiële draagkracht al meerdere keren benoemd. Kan de wethouder aangeven hoe wordt omgegaan met situaties waarin bewoners die financiële draagkracht niet hebben? Verder begrepen we dat een huis dat aan een pad van 70 meter ligt, kan voldoen door een tweede vluchtweg te creëren, maar dit perceel voldoet dan nog steeds niet aan de eis van een opstelafstand voor de brandweer van 60 meter. Betekent dit dat deze regels tegen elkaar kunnen worden weggestreept en zo niet, betekent dit dat een huis met een afstand van meer dan 60 meter tot een hoofdpad per definitie nooit aan de brandveiligheidseisen kan voldoen? Bovendien vinden we die regels ook een beetje vaag. Het wettelijk vereiste is 40 meter en de brandweer geeft nu een coulance van 60 meter. Waar komt die coulance precies vandaan en wat is de juridische basis daarvoor? Let wel, we zijn heel blij met die coulance, maar we willen graag precies weten hoe die is opgebouwd. Daarnaast heb ik gelezen dat binnen het gebied van Zonnehoek, als ik het goed heb gezien, sprake is van zakelijke rechten van de provincie en/of de gemeente. Kan de wethouder verduidelijken wat die zakelijke rechten precies zijn en of die invloed op de brandveiligheidscasus hebben? We begrijpen dat brandveiligheid noodzakelijk is, maar gezien de complexiteit zal dit niet op korte termijn haalbaar zijn. Daarom moet er volgens het stuk ook een prioritering op de meest brandonveilige percelen worden gemaakt. Nu denken wij dat die prioritering beter kan worden gelegd bij het hoofdpad overal bereikbaar maken voor de brandweerwagen zodat elk perceel in ieder geval bereikbaar is voor de brandweer. We gaan in de tweede termijn graag met de raadsleden in debat over wat de prioritering precies moet zijn. Tot zover.

De VOORZITTER: Wat bedoelt u met prioritering? Even de microfoon aan zodat de notulist het hoort.

De heer NIEUWENHUIS: De prioritering van..., waar het eerst op wordt gelet bij de brandveiligheidseisen. Wat mij betreft het bereikbaar maken van elk perceel voor de brandweer.

De VOORZITTER: Ik moet heel even iets overleggen met de griffie, dus ik schors de vergadering voor enkele minuten.

Schorsing

De VOORZITTER: Ik heropen de sessie. Ik heb twee mededelingen. De eerste is dat mevrouw Roos de vergadering heeft verlaten en dat mijnheer Van Opzeeland van FVD de woordvoering overneemt. Dat is 1. Nummer 2 is dat de heer De Moel van de PVV een inbreng heeft, maar dat hij vanwege zijn directe betrokkenheid bij het onderwerp conform de Gemeentewet het woord niet kan voeren, dus zal ik namens hem zijn voordracht voorlezen. Dit is dus de inbreng van de PVV. Voorzitter, laat één ding duidelijk zijn, de PVV vindt dat de brandveiligheid op Zonnehoek, Klein België en Groene Liede serieus moet worden aangepakt. Bewoners moeten veilig kunnen wonen en verblijven en hulpdiensten moeten hun werk goed kunnen doen, maar brandveiligheid bereik je niet uitsluitend door te controleren, dossiers op te bouwen en uiteindelijk te handhaven. Brandveiligheid vraagt juist om samenwerking met de besturen, eigenaren en bewoners, ze kennen de parken, de knelpunten en vaak ook de mogelijke oplossingen. De gemeente heeft aanvankelijk de verwachting gewekt dat dit een gezamenlijk traject zou worden. Toch krijgen wij steeds sterker de indruk dat de gemeente vooral wil inventariseren, controleren en handhaven terwijl bewoners en parkbesturen grotendeels zelf verantwoordelijk worden gemaakt voor het vinden en betalen van oplossingen. Dat vinden wij geen evenwichtige aanpak, de gemeente moet niet alleen zeggen wat er niet deugt maar ook actief meewerken aan wat wel mogelijk is, bijvoorbeeld bij de bereikbaarheid voor hulpdiensten, vluchtmogelijkheden, bluswatervoorzieningen, eventuele erfdienstbaarheden en realistische oplossingen voor de bestaande bebouwing. Het Plan van Aanpak spreekt over samenwerking, maar geeft de gemeente tegelijkertijd veel ruimte om per situatie een dossier op te bouwen en handhavend op te treden. Voor bewoners is onvoldoende duidelijk wanneer zij ondersteuning krijgen en wanneer samenwerking overgaat in handhaving. Voorzitter, het

college vraagt hiervoor vanaf 2027 vier jaar lang € 1,5 miljoen per jaar, in totaal € 6 miljoen, maar op dit moment weten wij nog niet hoeveel zaken het precies betreft, hoe complex deze zijn, welke concrete resultaten worden bereikt en welk deel van het geld naar daadwerkelijke veiligheidsoplossingen gaat. Daarom dien ik mede het amendement 'Eerst inzicht, dan vervolffinanciering' in. Met dit amendement stellen wij voor 2027 het volledige bedrag van maximaal € 1,5 miljoen beschikbaar. De uitvoering wordt daarmee niet vertraagd of financieel beperkt, maar voordat de raad ook voor 2028, 2029 en 2030 geld beschikbaar stelt, willen wij eerst inzicht in de daadwerkelijke kosten, de bereikte resultaten, de ontwikkeling van de brandveiligheid, de resterende opgave en de verwachte doorlooptijd. Dat is geen bezuiniging op veiligheid, dat is zorgvuldig omgaan met gemeenschapsgeld en het bewaken van het budgetrecht van de gemeenteraad. De PVV wil daarom drie concrete toezeggingen van het college. Kan het college toezeggen dat de gemeente aantoonbaar meewerkt aan oplossingen en niet uitsluitend controleert en handhaaft? Kan het college aangeven welk deel van het budget rechtstreeks wordt ingezet voor concrete verbeteringen van de brandveiligheid? Tot slot de derde vraag. Kan het college toezeggen dat handhaving pas aan de orde komt nadat bewoners een redelijke termijn, duidelijke ondersteuning en een daadwerkelijk uitvoerbare oplossing hebben gekregen? Voorzitter, geef de gemeente in 2027 de middelen om voortvarend te beginnen, maar geef geen blanco cheque van € 6 miljoen. Eerst samenwerken, vervolgens de resultaten beoordelen en pas daarna besluiten wij over de vervolffinanciering. Einde inbreng van de PVV. Is dat voldoende? Ja, dat is mooi. Dan komt de tablet uw kant weer op. Ja, dank u wel. Dan ga ik door naar de volgende inbreng en die is van de heer Ünal van DENK.

De heer ÜNAL: Voorzitter, voor DENK Haarlemmermeer staat één ding vast, brandveiligheid is ontzettend belangrijk. Wij zien hier twee problemen, de brandveiligheid van de woningen en de woonzekerheid van bewoners over vier jaar. De bewoners willen met ons meewerken om het eerste probleem op te lossen, maar de onzekerheid blijft een angst. Wij willen dat de bewoners de komende jaren niet in angst hoeven te wonen, wij willen ook zekerheid over vier jaar en niet gewoon wegschuiven. Veiligheid kent geen prijskaartje als het gaat om mensenlevens. Dit plan kan alleen slagen als dat gebeurt op basis van open communicatie. Het college moet echt in gesprek gaan met bewoners van alle drie de parken. Hun meningen, hun zorgen en hun praktijkervaringen moeten meewegen. We moeten ook eerlijk zijn, de gemeente heeft zelf 25 jaar lang weggekeken, een beetje gedoogd bij de permanente bewoning. Wat gaat er na 1 augustus 2031 gebeuren? Staan deze mensen die er gedwongen wonen dan alsnog op straat? DENK stemt in met brandveiligheid want de veiligheid van onze inwoners staat voorop, maar we vragen van de wethouder open communicatie met alle drie de parken en de toezegging dat de menselijke maat ook na 2031 blijft behouden. Als laatste, laten we dit samen oplossen. Dank u wel, voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Ünal. Dan heb ik nog vier partijen die ik óf niet heb opgeschreven of die nog niet het woord hebben gevraagd. Ja, EEN Haarlemmermeer. De heer Peters van EEN Haarlemmermeer, als u er klaar voor bent, heeft u het woord.

De heer PETERS: Ja, dank u wel, voorzitter. Allereerst een blijk van waardering voor het college omdat het dit zo heeft opgepakt want laten we reëel zijn, veiligheid staat voor alles en daar mag veel voor wijken, ook als we daardoor in dit geval misschien van ons gemeentelijke beleid moeten afwijken. Wat ik vanuit EEN Haarlemmermeer wel wil constateren, is dat met deze afwijking van het beleid mogelijk een precedentwerking gaat ontstaan als het gaat om het gedoogbeleid dat hier eigenlijk wordt geïntroduceerd. We willen afwijken als het gaat om veiligheid, in welke mate gaat dit navolging krijgen door anderen in de samenleving? Met het gedoogbeleid kom je eigenlijk bij de kern van de zaak. We gedogen omdat wij niet genoeg toezicht houden en niet genoeg handhaven. Het is heel begrijpelijk dat de bewoners van de drie parken in volle verbijstering hebben staan kijken, 'er wordt decennialang niks aan ons gevraagd, we kunnen doen wat we willen en we krijgen nu ineens een brief op de mat waarop

we binnen een halfjaar een reactie moeten hebben en een aanpassing moeten hebben op een jarenlang bestaande situatie. Dat stuit ons tegen de borst. De impact voor die inwoners is gigantisch, niet alleen financieel maar ook emotioneel en als er de afgelopen decennia toezicht was geweest, had deze hele situatie wellicht voorkomen kunnen worden. Daarbij vind ik ook dat in de insprekessies van de bewoners heel duidelijk naar voren kwam dat er twee VvE's zijn. Ik heb vroeger een appartement gehad en VvE's zijn best krachtig als het gaat om huisvesting.

De VOORZITTER: Gaat u afronden?

De heer PETERS: Ja. Waarom gaat de gemeente en waarom gaat de wethouder niet in conclaaf met de verenigingen om zo het beleid dat wij allemaal belangrijk vinden af te dwingen? Dat is gewoon een brandveilige omgeving in de recreatieparken.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Peters. U bent door uw spreektijd heen, maar dat was duidelijk. Dan heb ik nog drie partijen. Ja, SRH, mijnheer Beusenberg. Als u er klaar voor bent, heeft u het woord. Mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Ja, dank u, voorzitter. Voorzitter, als de gemeente tientallen jaren de handhaving op de drie genoemde recreatieparken voor lief heeft genomen, niet handhaaft en de toen ontstane situatie jarenlang heeft gedoogd dan is het niet alleen de schuld van de eigenaren en/of de bewoners op de parken, maar ook de schuld van mismanagement van de gemeente zelf. Daarom vindt SRH dat deze situatie mede door de gemeente zelf is gecreëerd en ook opgelost dient te worden. De fractie van SRH is het gedeeltelijk met het college eens dat wanneer er onveilige brandsituaties zouden zijn of kunnen ontstaan, de gemeente deze onveilige situaties moet aanpakken, zij het op een zeer menselijke en meedenkende manier en zeker niet met het doel om de bewoners die daar al jarenlang wonen de stuipen op het lijf te jagen door de indruk te wekken dat zij op straat komen te staan. Wat SRH betreft gaat dit dan ook niet gebeuren. Het college stelt voor de komende vier jaar € 1,5 miljoen te gebruiken voor onderzoeken en handhaving, dat vindt de fractie van SRH veel te ver gaan en ook onnodig. Dat onderzoek, dat onderzocht moet worden hoe de brandveiligheid gewaarborgd dient te worden en wat daar dan ook voor nodig is, daar is de fractie van SRH het ook volledig mee eens maar wat SRH betreft wordt de rest van de miljoenen gebruikt voor bijvoorbeeld renteloze leningen of aanpassingen om de boel daar veilig te maken. Bovendien laat het college dan ook zien dat het er niet om gaat mensen uit hun woning te zetten, procedures te voeren en advocaten in te huren om dit voor elkaar te krijgen. Nee, het college laat dan juist zien dat het voor zijn burgers staat in plaats van tegen zijn burgers op te treden en de advocaten over de rug van de bewoners hun zakken te laten vullen. De fractie van SRH is dan ook tegen het inzetten van advocaten tegen de bewoners op de drie recreatieparken. In totaal zou er, inclusief de al in gebruik zijnde € 725.000,00 plus de btw over de genoemde € 6 miljoen, € 8 miljoen worden gebruikt als middel om onze bewoners het leven zuur te maken.

De VOORZITTER: Rond u af, mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Ja, nog één zinnetje, voorzitter. Gebruik dit geld om de brandveiligheid op deze drie recreatieparken... of laat ik het anders zeggen, op de drie parken de permanente bewoning van de huidige bewoners mogelijk te maken en te waarborgen. Het zou de raad en het college sieren als die de in het verleden gemaakte fouten rechtzetten door niet te handhaven, maar met oplossingen te komen. Graag een reactie van het college. Dank u.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Beusenberg, ook u bent door uw tijd heen. Dan gaan we naar mevrouw Kerkheide, CDA.

Mevrouw KERKHEIDE: Dank u wel, voorzitter. Vanmiddag hebben wij geluisterd naar terechte zorgen en verschillende visies van de perceeleigenaren en de besturen van de verschillende recreatieparken. Bij ons staat de gemeenschap en haar veiligheid altijd voorop. Om te beginnen zijn we daarom blij te zien dat er al acties door de verschillende parken zijn ondernomen om de brandveiligheid te bevorderen en daarvoor ook mijn complimenten. We zijn er echter nog lang niet, de grootste risico's van brandoverslag en toegankelijkheid voor hulpdiensten zijn nog lang niet opgelost. Het CDA is daarom blij te zien dat in het Plan van Aanpak Brandveiligheid eigenaren de ruimte krijgen om op eigen initiatief en daarmee dus ook naar eigen inzicht hun percelen en parken volledig brandveilig te krijgen. Echter doordat deze ruimte gegeven wordt, zijn in latere fases toezicht en handhaving ook van belang. De enige manier om elk park veilig te krijgen is wanneer iedereen kritisch kijkt naar zijn of haar eigen aandeel hierin, niet alleen voor henzelf maar voor de volledige gemeenschap. Doordat op veel van de percelen veel brandonveilige bebouwing dichtbij elkaar staat, is het letterlijk van levensbelang dat iedereen zijn steentje bijdraagt. De recreatiegebieden hebben een hechte gemeenschap die in dit proces ook ondersteund moeten worden en hierbij wordt het belang van wederzijdse communicatie nog groter. Als gemeente moeten wij daarin ook onze eigen verantwoordelijkheid nemen en blijven inzetten op open maar ook vooral duidelijke communicatie over wat nodig is want, voorzitter, niemand wil voor verrassingen komen te staan, zeker niet wanneer het gaat om een plek waar mensen heel erg veel liefde voor hebben. Tot zover, voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Kerkheide. Dan gaan we naar mevrouw De Vries van HAP.

Mevrouw DE VRIES: Voorzitter, kleine brandjes weinig water, grote brandjes veel water. Een dierbare vriend, oud-raadslid en brandweerman heeft deze uitspraak vaak gebruikt en hij was het dan ook die geruime tijd geleden zijn zorgen uitte over de brandveiligheid op de drie parken waar we het vandaag over hebben. De gemeente is namelijk verantwoordelijk als hier iets gebeurt, verantwoordelijk voor de veiligheid van onze inwoners. Laat mij duidelijk zijn, het gaat HAP niet om het aanpakken van bewoning op deze parken en mensen uit hun vertrouwde omgeving weghalen, het gaat niet om het zoeken naar redenen om te handhaven op zaken die niets te maken hebben met waar het vandaag wel over gaat, brandveiligheid. College, kunt u dit ook bevestigen? Voorzitter, door de manier van communiceren richting de inwoners hebben we als gemeente zelf een grote brand veroorzaakt, één waar we nu ook veel water voor nodig hebben om te blussen. Onrust, onzekerheid en vooral heel veel onduidelijkheid en wanneer gaat het college de communicatie nu echt eens serieus onder de loep nemen? Te vaak hebben wij dit als raad al aangegeven, maar op dit vlak is de maat echt vol. Dan het geld, € 6 miljoen. Geen kattenpis, maar welke prijs zet je op veiligheid en op een mensenleven? Geld vrijmaken moet wat HAP betreft voor een aantal jaar zodat we een stabiel team hebben met vaste gezichten en geen wisselende aanspreekpunten. Voorzitter, het geld kan en mag niet alleen naar interne zaken gaan, het moet juist gaan richting die menselijke maat, naar maatregelen die getroffen moeten worden om de inwoners en de verschillende besturen bij te staan om dit voor elkaar te krijgen. Afsluitend heb ik nog een aantal vragen. Klopt het dat de VvE van de parken niet in gesprek mag met de brandweer en zo ja, waarom is dit? Is het mogelijk om de aanpak voor de parken te splitsen om zo beter in te spelen op de unieke situatie van elk park? Wat gebeurt er eigenlijk na vier jaar, hoe borg je de samenwerking met de belanghebbenden dat de aanpassingen op orde blijven want deze situatie wil niemand nog een keer meemaken. Dank u wel.

De VOORZITTER: Volgens mij hebben alle partijen nu het woord gevoerd en dan gaan we naar het college. Het college heeft zeven minuten en ik wens u veel sterkte en wijsheid toe. Nee, ik vrees dat we dat niet gaan redden maar we gaan even kijken hoever we komen. U bent wel met zijn allen, volgens mij twee wethouders. Wie wil als eerste het woord?

Portefeuillehouder SCHUURMANS: Mag ik als eerste het woord?

De VOORZITTER: De burgemeester, mevrouw Schuurmans.

Portefeuillehouder SCHUURMANS: Ja voorzitter, ik weet niet of...

De VOORZITTER: U mag naar het spreekgestoelte, we doen het even officieel.

Portefeuillehouder SCHUURMANS: Voorzitter, dank u wel. Voorzitter, vooropgesteld dat wij drie avonden op deze parken hebben meegemaakt en konden horen hoe onze boodschap overkomt, dus wij begrijpen heel goed dat mensen die deze brief hebben gekregen enorm zijn geschrokken. De brief was wel een volgende brief op brieven die al waren gestuurd. De brief had een nare boodschap en een nare boodschap kun je maar beter duidelijk brengen. Wat niet goed was en waar we excuses voor hebben aangeboden, maar waarvoor ik geen oplossing heb, is hoe je 325 huisjes gaat aanschrijven dat velen van hen zeer brandgevaarlijk wonen en zo snel mogelijk iets moeten doen terwijl je nog niet weet welke van die huisjes, want wij zijn niet binnen geweest, wel of niet brandgevaarlijk zijn. Dus we hebben een algemene brief gestuurd, dat heb ik ook uitgelegd aan de bewoners. De brief was voor iedereen en excuses aan die mensen die zeggen 'wij hebben nooit aan illegale bebouwing gedaan en wij denken dat we brandveilig zijn want we hebben al een vergunning aangevraagd om te bouwen'. Aan die mensen hebben we excuses aangeboden, maar de brief was bedoeld voor de mensen die illegaal wonen en illegaal hebben verbouwd en wij zeggen 'wij hebben geen idee hoe veilig u bent'. Dat is puur uit ongerustheid om mensen ervan te doordringen dat dit geen juridisch spel is, zelfs geen politiek spel, het gaat over leven en dood. Ik wilde dat mensen begrepen dat ze morgen aan de gang moeten, zelf aan de gang moeten, want als het gaat over bouwvergunningen stel je ook vast wat je nodig hebt en hoe je het gaat inrichten. De wethouder gaat verder op dat deel in. De vraag die u aan mij heeft gesteld en die ik graag wil beantwoorden is... Er is nogal wat misverstand over de brandweer. Met alle respect, maar de brandweer kun je niet zomaar bellen om te komen om adviezen te vragen. Als we dat doen dan moet ik nog minstens € 5-6 miljoen per jaar aan u erbij vragen om ons financieel te steunen. De brandweer geeft adviezen op basis van wat wij haar meegeven. Als de gemeente de brandweer meer inschakelt, gaat ze daar de rekening voor betalen. Vandaar dat een VvE het aan ons kan melden op het moment dat die met de brandweer wil samenwerken. Dan gaan wij de brandweer samen met de VvE op stap laten sturen, dat hebben ze het afgelopen halfjaar overigens al gedaan hoor en recent weer, en dan gaan ze samen kijken hoe het buitengebied anders ingericht moet worden. Dat doet de brandweer, maar wel via ons want de brandweer mag niet rechtstreeks acteren omdat we dan geen zicht op de kosten hebben. Dat is gewoon onderdeel van elke uitvoeringsorganisatie, zij vallen onder ons. Twee is dat de brandweer heel graag de menselijke maat wil toepassen en die heeft ook gezegd 'uiteindelijk gaan die woningen terug naar vijftig vierkante meter en dan gelden die afstanden niet'. Ik reageer op de vraag van de ChristenUnie-SGP, voorzitter, nu geldt officieel een afstand van 60 meter, maar de brandweer vraagt 40 meter als coulance omdat die ervan uitgaat dat we naar een veilige omstandigheid bewegen. Andersom, het is officieel 40 meter en ze hanteren 60 meter afstand, dus er is zeker wel sprake van coulance maar coulance doe je omdat je mensen wilt helpen, maar je wilt wel zeker stellen dat het veilig is. Brandveiligheid kun je niet onderling uitonderhandelen, dat staat vast, dat ligt vast in richtlijnen en mensen kunnen zich laten adviseren over wat ze moeten doen, dat wordt nu ook gedaan op die parken en zij kunnen dan werken aan een betere brandveilige situatie. Voorzitter, dat met name over de vragen aan mij. Ik wil nog één opmerking maken. Gedogen, je mag niet gedogen, wij hebben niet gedoogd. De enige situaties die we hebben gedoogd waren die uit 2003, iets van negentig situaties waarvan nog dertig die gedoogbeschikking hebben. Wij gedogen niet als wij niet handhaven en ik heb er ernstig bezwaar tegen, en ik ga het u echt... want dan raakt u mij persoonlijk... Als u zorgt dat wij honderd handhavers hebben en ook de prioriteiten zo stelt dat ik mag gaan kijken naar dit soort situaties dan kunnen we dit doen en tot die tijd moeten we kiezen. Dat betekent dat je er, zeker bij deze

omstandigheden, vanuit moet gaan... Als je elke dag door rood rijdt en je op de honderdeneerste dag een bekeuring krijgt, kun je niet zeggen 'ja, maar je hebt mij honderd keer gedoogd, ik mag dus door rood rijden'. Het blijft namelijk onveilig, je kunt op die honderdeneerste dag hartstikke doodgereden worden. Het blijft onveilig om brandonveilig te zitten want dat is levensgevaarlijk. Ik wil heel graag met bewoners praten over oplossingen zodat ze brandveilig gaan wonen, maar dat doet heel veel met de bebouwing en ik hoop dat we samen tot een snelle oplossing kunnen komen. Dat wij strenge brieven schrijven, heeft niks met de bewoners te maken want die zijn allemaal welwillend. Wij hoorden na afloop van de avonden dat ze allemaal aan brandveiligheid willen werken, je zou ook gek zijn als je dat niet wilt, maar er zitten er altijd een paar tussen die dat niet doen en dat heb ik ook uitgelegd op die avond, daarvoor moet je deze brief schrijven. Wij weten niet wie van die 324 mensen het wel of niet doen maar als we bij de rechter staan, moeten we wel een daad stellen en moeten we duidelijk stellen wat dan de vorm van handhaving is en vanaf welke datum. De wethouder gaat vertellen dat we daar met veel coulance mee omgaan.

De VOORZITTER: Dank u wel burgemeester. Dan gaan we naar wethouder Vermeulen. Ik denk dat we de vragen daarna even doen. Ja en als u straks wilt interrumperen dan is er de interruptiemicrofoon, maar ik stel voor dat het college eerst het verhaal doet. Mijnheer Vermeulen, u heeft het woord.

Wethouder VERMEULEN: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik heb inderdaad heel veel vragen gehoord en ook heel veel vragen die eigenlijk op hetzelfde neerkwamen. Voordat ik vragen beantwoord, wil ik één ding aan jullie kwijt. De 323 bouwwerken die daar staan kun je eigenlijk in twee categorieën onderverdelen. De ene categorie is de categorie mensen die een bouwvergunning hebben aangevraagd en we weten precies wie die mensen zijn. Die hoeven eigenlijk niks te doen, die hebben een bouwvergunning aangevraagd en dat betekent dat daar een veilig bouwwerk staat dat aan alle eisen voldoet en die leunen achterover. Er is ook een hele grote groep mensen die doorlopend naar eigen inzicht hebben uitgebreid, aangebouwd met allerlei bouwmaterialen die je misschien in de reguliere bouw niet tegen zou komen en die hebben voor een onveilige situatie gezorgd. Dan is de vraag of je die mensen zodanig tegemoet moet komen dat je de kosten voor hen gaat betalen en dat je precies voor al die 323 percelen in kaart gaat brengen wat ze daaraan moeten doen. Deze mensen willen heel graag net als iedere andere inwoner van deze gemeente worden behandeld en ik denk dat we dat ook moeten doen. Iedere andere inwoner van deze gemeente moet gewoon een bouwvergunning aanvragen en dan moet je door een aantal hoepels springen, soms moet je een rapport inleveren en daar moet je kosten voor maken, dat geldt voor iedereen. Als je dat niet hebt gedaan dan kan het ook nog zijn dat je in de gelegenheid wordt gesteld om achteraf aan de eisen te voldoen en dan moet je alsnog een vergunning aanvragen. Hier gaan we eigenlijk de mensen heel erg tegemoetkomen. Ik hoor heel veel mensen over de menselijke maat en die hebben we nou precies toegepast want wij gaan niet handhaven op illegale bewoning zoals wordt gesuggereerd, dat is niet de insteek. Wij gaan ook niet handhaven op het feit dat je de grootte van het bebouwbare oppervlak hebt overschreden. Je mag 45 meter hebben, maar is het groter of zijn er twee verdiepingen, daar handhaven we op dit moment niet op want dat heeft geen prioriteit mits je aan die brandveiligheidseisen voldoet. Die datum van 1 april 2027 is niet gekozen om bij iedereen die op dat moment niet brandveilig is keihard te handhaven, die datum staat erin voor de mensen die zeggen 'ik doe het niet, ik maak die kosten niet, ik pas mijn pand niet aan en ik blijf voor een gevaarlijke situatie zorgen voor alle mensen om mij heen'. Voor die mensen hebben we een stok nodig om de hond te slaan en die stok is de illegale bewoning en die stok is het feit dat je meer hebt gebouwd dan is toegestaan, dat is ook het enige waar we op kunnen handhaven. Alleen brandonveiligheid is voor ons geen reden om te handhaven, dus wij pakken dan het bestemmingsplan erbij, dat hoorde ik een van de insprekers ook zeggen, 'dat is waar ik me aan vasthoud' en dat is nou precies waar wij ons ook aan vasthouden. In de terminologie die we gebruiken, die niet alle mensen prettig vinden..., maar in het bestemmingsplan staat dat er een tuinhuis van 45 m<sup>2</sup>, één verdieping, goothoogte 3 meter, nokhoogte 4 meter mag en er is één huisje op het hele park dat daaraan voldoet.

Kortom, de menselijke maat wordt maximaal ingezet maar vanwege de complexiteit en vanwege de verantwoordelijkheid die iedereen zelf heeft, vragen wij aan de mensen: kijk in het BBL waar je aan moet voldoen, kun je dat niet zelf, doe net als iedereen die in onze gemeente een vergunning aanvraagt, haal er iemand bij die je daarin kan begeleiden, die je daarmee kan helpen, er zijn bedrijven die dat doen. Dat is de insteek. Onze enige inzet is het brandveilig maken van dit gebied en dat moeten mensen echt zelf doen. Het idee dat, als iemand zelf een illegale situatie creëert, wij dat met geld van de overige belastingbetalers die zich netjes aan de regels houden gaan betalen, ...ik kan me niet voorstellen dat er één raadslid is dat dit serieus voorstelt. Als dat wel zo is dan hoor ik het graag. Als jullie willen dat mensen daar op de langere termijn kunnen blijven wonen... want we hebben ook voor de termijn 2031 gekozen om de doodeenvoudige reden dat het ons is niet toegestaan om voor de langere termijn een illegale situatie te handhaven, dus we moeten daar op een gegeven moment een datum voor stellen en dan kan een volgende gemeenteraad besluiten om er alsnog geen prioriteit aan te geven en die situatie te laten voortduren, maar het is mij niet gegeven om met de huidige regelgeving te zeggen 'je mag daar onbeperkt blijven wonen' want er is sprake van een situatie die niet in lijn met het bestemmingsplan is en ik in principe de verplichting heb om erop te handhaven. We doen het niet, we willen het niet, maar het is wel aan de bewoners om de situatie die ze hebben gecreëerd, mits die illegaal is, op te lossen. Ik denk eigenlijk dat ik daarmee de meeste vragen heb beantwoord. Mochten er nog vragen openstaan dan hoor ik dat graag.

De VOORZITTER: Ik wil u als raadsleden verzoeken om naar de binnenkant van de arena te gaan om middels de interruptiemicrofoon het woord te vragen. Geeft u even aan of de vraag voor wethouder Vermeulen of voor de burgemeester is. Mijnheer Van der Helm, dan mevrouw Van Goethem en dan mevrouw Koolmoes.

De heer VAN DER HELM: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik hoor de wethouder zeggen dat hij de menselijke maat gaat hanteren. Hoe gaat u om met de mensen die best willen aanpassen en willen meedenken met de gemeente, maar het niet kunnen? Daar heb ik geen antwoord op gekregen.

De VOORZITTER: Dat is ook meteen de vraag van mevrouw Van Goethem. Mijnheer Vermeulen, u heeft het woord.

Wethouder VERMEULEN: Ja, dank u wel. Dat is heel moeilijk om te doen. Uiteindelijk moet natuurlijk alles brandveilig worden, maar ik ben het met u eens dat het weinig zin heeft om mensen...

De VOORZITTER: Via de voorzitter, mijnheer Vermeulen.

Wethouder VERMEULEN: Mijn excuses. Voorzitter, ik denk dat we daar onderscheid in moeten maken maar dat dit heel moeilijk is. Of het betaald kan worden of niet, uiteindelijk moet namelijk alles brandveilig worden en de gemeente gaat het niet betalen. Het enige wat we kunnen doen met mensen die om de een of andere reden door dit traject in de problemen komen, is hen doorverwijzen naar alle loketten die we al hebben, schuldhelpverlening en noem het maar op, of misschien, als dat zo zou zijn en dat hebben we ook aangeboden aan de bewoners van het vakantiepark in Rijssenhout, kunnen mensen die het echt niet kunnen wellicht een urgentie krijgen om dan in aanmerking voor een sociale huurwoning te kunnen komen.

De VOORZITTER: Nog een korte vervolgvraag, mijnheer Van der Helm.

De heer VAN DER HELM: Ik hoor de wethouder zeggen dat het heel moeilijk is en dan heb ik een vervolgvraag. Volgens mij is het heel eenvoudig want als u merkt dat een woning niet is aangepast...

De VOORZITTER: U moet via de voorzitter spreken.

De heer VAN DER HELM: Voorzitter, is de wethouder het met mij eens dat hij dan heel makkelijk met zo'n bewoner in gesprek kunt gaan en die informeren over waarom deze persoon zijn perceel, zijn woning, niet heeft aangepast? Ik denk dat dit de eerste vervolgvraag is.

Wethouder VERMEULEN: Ja, voorzitter, ik ben het met mijnheer Van der Helm eens dat dit de eerste vervolgvraag zou kunnen zijn en het waarschijnlijk ook zal zijn, maar dat laat onverlet dat ook die woning brandveilig gemaakt zal moeten worden of eventueel...

De VOORZITTER: Mevrouw Van Goethem, PRO.

Mevrouw VAN GOETHEM: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, is de wethouder het met mij eens dat het de samenleving uiteindelijk veel meer gaat kosten dan de nu gevraagde € 6 miljoen op het moment dat wij de inwoners door 10.000 hoepels laten springen om uiteindelijk bij schuldhulpverlening aan te kloppen omdat ze deze dwangsommen en extra verbouwingen niet kunnen betalen?

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen.

Wethouder VERMEULEN: Voorzitter, onze aanname is dat wij met de € 6 miljoen aan de ruime kant zitten en dat uiteindelijk een gedeelte daarvan terug zal vloeien naar de algemene middelen. Wij gaan ervan uit dat de parkbesturen samen met alle mensen die daar wonen echt aan de slag gaan en dat ze mensen zullen overtuigen om hun verantwoordelijkheid te nemen. Mensen die het niet kunnen betalen, daar kunnen wij in principe geen hulp aan verlenen, we kunnen het niet makkelijker voor ze maken, we kunnen niet hun financiële verplichtingen overnemen.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Goethem, een vervolgvraag.

Mevrouw VAN GOETHEM: Het was geen antwoord op mijn vraag, voorzitter, en ik vraag me af waar in het antwoord dan de menselijke maat van deze wethouder is.

De VOORZITTER: Ik ga dat als een retorische vraag opmerken want het moet ook geen debat met het college worden, het is een vraag en een antwoord. Volgens mij mevrouw Koolmoes en dan mevrouw Smand.

Mevrouw KOOLMOES: Ja voorzitter, ik heb een vraag aan de burgemeester.

De VOORZITTER: Mevrouw Schuurmans. Het zal wat meer wisselen worden vermoed ik. Mevrouw Schuurmans. Nee, mevrouw Koolmoes.

Mevrouw KOOLMOES: Dank u wel, voorzitter. Ja, een stoelendans is nooit mis natuurlijk. Voorzitter, ik vraag me af of ons college, want het college spreekt met één mond, de verantwoordelijkheid wil nemen, mede wil nemen, want natuurlijk moeten de inwoners ook mee gaan betalen aan dit alles want we hebben het twintig jaar laten liggen, maar niet alleen twintig jaar, in juni 2025 lag het...

De VOORZITTER: Wat is uw vraag?

Mevrouw KOOLMOES: Mijn vraag is... Het rapport lag in juni 2025 al op tafel bij de burgemeester, toen kon het blijven liggen tot december 2025 en nu is er ineens heel veel haast bij geboden. Wat zie ik niet? Dat is mijn vraag.

De VOORZITTER: Mevrouw Schuurmans.

Portefeuillehouder SCHUURMANS: Ja voorzitter, de tijdlijn is geschetst tijdens de presentatie, hoe dat werkt. Ja, als je in de overheid zit dan heb je niet zomaar geld en dan moet je allerlei dingen voorbereiden. Ik vond het spannend en ik vind het nog steeds spannend. Volgens mij hebben wij als college gezegd dat we niet gaan handhaven bij alle mensen die beginnen met de voorbereiding en de aanpak van brandveiligheid en wij dat zien gebeuren. De handhaving is erop gericht dat we mensen, waarvan we zien dat het bij hen erg brandonveilig is en ze niets doen, aanschrijven en, voorzitter, mevrouw Koolmoes weet vast dat als je wordt aangeschreven, je nog kunt reageren, je dan alsnog kunt beginnen, je nog een keer kunt reageren en je zelfs in beroep en bezwaar.... Dus het is een hele lange termijn. Het gaat ons vooral om die personen die niet brandveilig zijn en die niet aan een oplossing werken, dat is heel brandonveilig voor de anderen, dus dat doen we vooral voor de rest van het park, dat zij brandveilig zijn.

De VOORZITTER: Een vervolgvraag van mevrouw Koolmoes.

Mevrouw KOOLMOES: Nou nee, ik herhaal de vraag want de vraag is niet beantwoord. De vraag is: in juni 2025 kwam het rapport van de brandweer op de tafel van dit college, dat het een onveilige situatie is. Vanaf 18 december 2025 werd pas een brief naar de inwoners verstuurd en werden zij pas op de hoogte gebracht. Daar zit zes maanden tussen. Waarom hebben we nu zo'n haast?

De VOORZITTER: Mevrouw Schuurmans.

Portefeuillehouder SCHUURMANS: Ja voorzitter, we hebben heel veel haast want het gaat om brandonveiligheid. Gelukkig is er niks gebeurd en gelukkig heeft de APV... Want ik hoorde net de spreker zeggen 'APV en open vuur', er mag absoluut geen open vuur. Dat is levensgevaarlijk, mag niet van de APV, mag absoluut niet want het is levensgevaarlijk. Mevrouw Koolmoes heeft helemaal gelijk, het heeft te lang gelegen voordat ik ervan wist en toen hebben we meteen geacteerd. Dus ik herken de opmerking van mevrouw Koolmoes, maar dat doet niets af aan de urgentie waarmee mensen er nu voor moeten zorgen dat ze wel veilig zijn als er morgen brand uitbreekt.

De VOORZITTER: Mevrouw Smand, D66.

Mevrouw SMAND: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag aan de wethouder. Die gaat over procesbegeleiding, ik heb het in mijn bijdrage ook genoemd. We hebben hier wel met een uitzonderlijke situatie te maken, veel inwoners, veel huisjes, er moet veel werk verzet worden, er moeten veel regels doorgrond worden en nadat we de sprekers gehoord hebben, is mijn conclusie toch ook dat wij niet automatisch dezelfde taal spreken en er vertaling nodig is.

De VOORZITTER: Wat is uw vraag?

Mevrouw SMAND: Mijn vraag is: in hoeverre staat u positief tegenover procesbegeleiding als integraal onderdeel van deze aanpak?

De VOORZITTER: Ook u wil ik verzoeken om via de voorzitter te praten. Mijnheer Vermeulen.

Wethouder VERMEULEN: Ja voorzitter, ik denk dat we die procesbegeleider al hebben. We hebben hier gewoon een hele kundige ambtenaar die hier op dit proces zit, die dit totnogtoe volledig begeleidt, die hier verantwoordelijk voor is en ik zou niet weten waarom we bovenop de € 6 miljoen extra

kosten moeten gaan maken want we zullen dan ongetwijfeld bij u terugkomen en om daar dan nu weer iemand van buitenaf op te zetten, we doen dat gewoon op een hele integere nette manier.

De VOORZITTER: Een vervolgvraag, mevrouw Smand.

Mevrouw SMAND: Een vervolgvraag is dat de procesbegeleiding waar u op duidt...

De VOORZITTER: Via de voorzitter, mevrouw Smand.

Mevrouw SMAND: Vooral te maken heeft met toezicht, handhaving, enzovoort en dat wij vanmiddag gehoord hebben dat er een andere behoefte ligt. Bent u bereid te onderzoeken hoe die behoefte eruitziet?

De VOORZITTER: Mevrouw Smand, ik ga u wel even aanspreken want u luistert niet naar wat ik zeg. U moet via de voorzitter praten en dat betekent in derde persoon, ik wil 'u', 'jij' en 'je' niet horen. Het is een gevoelig onderwerp, ik wil echt dat u zich aan de regels houdt en dat geldt voor u allen als raad. Mijnheer Vermeulen.

Wethouder VERMEULEN: Ja, voorzitter, ik denk ook niet dat we dat moeten doen en ik zal u vertellen waarom. Dat zou betekenen dat iedereen die een bouwaanvraag doet, want dit is in principe een bouwaanvraag die je doet, ook al pikken wij er maar één dingetje uit en dat is de brandveiligheid, dan iemand zou kunnen hebben om ze te begeleiden. Het is juist de bedoeling dat mensen hun eigen verantwoordelijkheid nemen, dat ze zelf op eigen kosten laten uitzoeken wat er voor hun bouwwerk nodig is en dat geldt dan niet voor de mensen die met een bouwvergunning hebben gebouwd, maar iedereen die daar naar eigen inzicht iets heeft neergezet, heeft de verantwoordelijkheid genomen om dat neer te zetten en die zal nu ook de verantwoordelijkheid moeten nemen om te zorgen dat wat ze daar neergezet hebben aan de brandveiligheidseisen voldoet. Als ze daar iemand bij nodig hebben, als ze daar begeleiding bij nodig hebben, is het aan henzelf om die in te huren en aan henzelf om die te betalen.

De VOORZITTER: We hebben nog een kwartier en ik ga een ordevoorstel doen. Er zijn nogal wat vragen en het verzoek is een korte vraag en een zo kort mogelijk antwoord. Ik stel ook voor om de tweede termijn op een ander moment voort te zetten, als we daar aan toe zijn, want we hebben om 20.30 uur een andere sessie, dus we kunnen niet uitlopen. Ik wil degenen die nog geen vraag hebben gesteld de mogelijkheid geven om nog een vraag te stellen. Als de conclusie is dat er nog niet genoeg vragen zijn gesteld dan heeft u ook de ruimte om deze schriftelijk in te dienen en ik ga nu naar de ChristenUnie-SGP, een vraag aan de burgemeester. Stelt u uw vraag maar alvast.

De heer NIEUWENHUIS: Voorzitter, ik wil de burgemeester bedanken voor de duidelijke uitleg. Mijn vervolgvraag is wel... U zegt dat de brandweer uiteindelijk wel naar 40 meter afstand, opstelafstand, wil. Vanuit coulance is het nu 60 meter, maar uiteindelijk is het idee dat het naar 40 meter gaat. Is er een termijn waarop die 40 meter bereikt moet worden en is die 60 meter tot nu toe tot april 2027 de regel? Dan staat eigenlijk nog steeds mijn vraag: als er huizen zijn met meer dan 60 meter afstand tot het hoofdpad, kunnen die dan per definitie niet aan de brandveiligheidseisen voldoen, ook al zou het huis zelf volledig in orde zijn?

De VOORZITTER: Mevrouw Schuurmans.

Portefeuillehouder SCHUURMANS: Voorzitter, er spelen twee dingen. Uw vragen zijn erg technisch, dus die kan ik echt niet beantwoorden, maar ik wil u wel het volgende meegeven. Het zijn niet alleen de

buitendelen, dus het gaat niet alleen over wat de afstand is tussen de huisjes en de blusmogelijkheden, en overigens ook ambulances want als daar sprake van een hartfalen kunnen ook die het gebied niet in. Het gaat vooral om de huizen zelf en die huizen staan echt tegen elkaar, dus als de afstanden van de brandweer... Dat gaan we echt met het park regelen. Dat hebben we al met de Groene Liede... En de anderen zijn ook al bezig, dus daar komen we echt wel samen uit, ook omdat daar een VvE is, dat is heel makkelijk te regelen met elkaar, maar er zijn 323, ik weet het nooit precies 324, 323, particuliere eigenaren van gronden die stuk voor stuk de brandveiligheid moeten bekijken en moeten verbeteren en daar zit de grote opgave. Die 60/40 meter, daar komen we uit, er zijn allerlei oplossingen die we samen gaan bedenken. Dat is niet het probleem, het probleem is dat de huizen te dicht op elkaar staan en niet brandveilig zijn gebouwd, niet brandwerend zijn gebouwd.

De VOORZITTER: Mevrouw De Vries. Eerst mijnheer Beusenberg? Ja, dan mevrouw De Vries. Mijnheer Beusenberg, SRH. Voor wie is uw vraag?

De heer BEUSENBERG: Voor de wethouder.

De VOORZITTER: Ja. Stelt u uw vraag.

De heer BEUSENBERG: Dank u, voorzitter. Ik zou de wethouder graag willen vragen wat er gebeurt als alles met de brandveiligheid is geregeld en we in 2031 zijn aangekomen. Wat gebeurt er dan met de mensen die daar dan nog steeds permanent wonen?

Wethouder VERMEULEN: Ja, dat ligt in principe aan de prioriteiten die de gemeenteraad meegeeft aan het college dat er dan zit. Als de gemeenteraad van mening is dat het handhaven op illegale bewoning geen prioriteit heeft, zal daar niet op gehandhaafd worden. Ik ga verduidelijken waarom dat zo is. Wij hebben in deze gemeente 80.000 adressen en we hebben vijf handhavers. Die vijf handhavers staan niet constant bij iedereen in de achtertuin om te kijken wat er aan de hand is, dus we gaan niet eerder handhaven dan als er een melding komt of er een reden is. Sterker nog, wij kunnen alleen handhaven op handhavingsverzoeken die binnenkomen vanuit de samenleving en dat gaat al moeilijk. Het feit dat dit wel is opgepakt, is omdat we daar om de een of andere reden terecht zijn gekomen en het iemand die van de brandweer is, opviel dat het zeer onveilig was, anders had deze situatie voortgeduurd. Het is misschien maar goed dat we daar geweest zijn en het gezien hebben, maar als de gemeenteraad niet besluit dat we daar gaan handhaven dan gaan we daar na 2031 niet handhaven. De situatie blijft dan eigenlijk hetzelfde als die nu is. Nu weet iedereen daar dat je er niet mag wonen, maar je woont er toch. De enige reden dat we er zijn gekomen, is vanwege die brandveiligheid. Er is echt geen enkele andere agenda, dus het is aan de raad van dan en anders gaat er niet gehandhaafd worden en zitten de mensen er net zo veilig als ze er zaten voordat we daar met het brandverhaal kwamen.

De VOORZITTER: Nog één korte vervolgvraag? Ja.

De heer BEUSENBERG: Dank u, voorzitter. Ja, via de voorzitter. Als dit de menselijke maat is om de bewoners die daar nu wonen, zeg maar vijf jaar, in de onzekerheid te laten, dat ze na vijf jaar de mogelijkheid hebben om uit hun huis gezet te worden of verwijderd te worden, dan vraag ik me af waar de menselijke maat bij de wethouder is want zo'n situatie is namelijk niet om in te leven.

De VOORZITTER: Ik snap uw opmerking, maar dit is nog niet het debat. Nogmaals, ik snap uw opmerking, maar dat is geen vraag. Dan ga ik naar mevrouw De Vries.

Mevrouw DE VRIES: Dank u wel, voorzitter. Ja, nog twee open vragen van mijn kant. De vraag of het mogelijk is om de aanpak voor de drie parken te splitsen, zoals ook door de sprekers is gevraagd,

want ook dat kan zorgen voor die menselijke maat en de vraag wat er eigenlijk na vier jaar gebeurt, hoe we borgen dat we daarna ook een plan hebben om die parken goed op orde te houden zodat deze situatie niet nog een keer gebeurt?

Wethouder VERMEULEN: Ja, die beide vragen kan ik beantwoorden en laat ik beginnen met de laatste. Wat we nu gaan doen, is eigenlijk wat we met de hele gemeente doen, overal waar een nieuwe wijk wordt gebouwd, de hele gemeente staat keurig netjes op kaart met precies de maten. We gaan hier alles precies in kaart brengen zodat we er direct op kunnen aanslaan als we weten dat er weer iets illegaal bijgebouwd is want dan is bekend wat er is. Uw eerdere vraag of we met alle parkbesturen apart in conclaaf gaan en daar een aparte benadering voor hebben, daarop is het antwoord 'ja'.

De VOORZITTER: Dan wil ik naar de heer Peters, EEN Haarlemmermeer.

De heer PETERS: Ja, voor de wethouder. Voorzitter, ik ben benieuwd of de VvE's... Ik ken de statuten van de VvE's niet, maar ik weet dat VvE's krachtige juridische instrumenten zijn voor de leden. In hoeverre is de wethouder actief bezig met kijken of de VvE-statuten kunnen voorzien in de regelgeving die wij eigenlijk hard aan de leden van de verenigingen willen opleggen?

De VOORZITTER: Dit is wel weer een tamelijk technische vraag. Zou u daar schriftelijk op terug kunnen komen? (Er wordt buiten de microfoon gesproken) Oké, beantwoord maar meteen.

Wethouder VERMEULEN: Het probleem op deze parken is dat sprake is van een gezamenlijk buitengebied en verder particulier binnengebied. Dus ieder kaveltje is van iemand apart net als dat je een huis koopt met eigen grond, dat is de situatie die je hier ook hebt. Het parkbestuur heeft niet in alle gevallen de doorzettingsmacht om van de eigenaren te eisen dat ze iets doen wat het bestuur graag wil, dus ze moeten er in zo'n geval in overleg, in gezamenlijkheid, uitkomen.

De VOORZITTER: Ik wil mijnheer Ünal van DENK het woord geven, die heb ik nog niet gehoord.

De heer ÜNAL: Dank, voorzitter, mijn vraag is aan de wethouder. Voorzitter, ik steun het idee van mevrouw Smand. Het begint allemaal met open communicatie. Wat we gehoord hebben, de eerste communicatie, harde brieven. Ik begrijp dat werd gezegd 'we zijn gefocust op de harde kern dus dat willen we aanpakken', maar ik merk ook tijdens het gesprek van de wethouder nu: hakken in het zand, zij hebben het fout gedaan, dit is gedaan, dit is gedaan, maar dat is geen open communicatie.

De VOORZITTER: Wat is uw vraag aan de wethouder?

De heer ÜNAL: Dus mijn vraag is hoe de wethouder het vertrouwen van de bewoners wil terugwinnen om die stappen te kunnen zetten? We moeten... Ik begrijp het...

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen, u krijgt de vraag hoe u het vertrouwen gaat terugwinnen.

Wethouder VERMEULEN: Ja voorzitter. Ik denk zelf dat we er alles aan hebben gedaan om ze net zo te behandelen als iedere andere inwoner. Ik denk niet dat er een vertrouwensbreuk is, de mensen hebben gewoon een boodschap gekregen die ze niet graag horen en dat betekent dat je, terwijl je lekker dacht daar te wonen, zoals je alles zelf wilde doen, zonder je aan regels te houden, dat dit voor eeuwig door kon gaan. Ja, nu komen we vanuit de brandveiligheid dat er dingen moeten gebeuren. Is er dan een vertrouwensbreuk? Ik denk van niet. Het is een heel vervelende boodschap die we brengen, dat begrijp ik heel goed en ik begrijp ook alle emoties die daarbij loskomen maar als je zegt 'ik heb geen vertrouwen in de gemeente', welk vertrouwen moet de gemeente hebben? We geven je de ruimte om

alsnog alleen aan brandveiligheidseisen te voldoen, om daar in een huis te blijven wonen, daar te blijven wonen in een huis dat groter is dan toegestaan, hoeveel meer kunnen we de mensen tegemoet komen?

De VOORZITTER: Een korte vervolgvraag.

De heer ÜNAL: Dank u wel. Dit is wat ik wilde laten zien, de houding, harde houding, maar ja, dank u wel.

De VOORZITTER: Oké. Het is bijna 20.30 uur en om 20.30 uur begint een nieuwe sessie. Dus is de vraag aan de collega's die nog in de ring staan: zijn het vragen die noodzakelijk zijn om het debat te voeren? Dan kunt u die nu nog stellen. Graag kort, geen inleiding, een korte vraag, een kort antwoord. Volgens mij was mevrouw Koolmoes net eerder dan mijnheer Van der Helm. Mevrouw Koolmoes.

Mevrouw KOOLMOES: Voorzitter, het is nog een reactie op mevrouw Smand van D66, een klein halfuurtje geleden.

De VOORZITTER: U kunt nu niet op collega's reageren, u heeft een vraag aan het college of niet.

Mevrouw KOOLMOES: Aan de wethouder omdat hij toen heel duidelijk zei 'wij willen het met ons projectteam zelf doen want wij zijn integer en betrouwbaar'. Daar kun je al wat van vinden, maar goed dat zegt hij. Ik vind eigenlijk wat mevrouw Smand zei veel helderder. Met een onafhankelijk projectteam...

De VOORZITTER: Nee, u stelt geen vraag aan de wethouder. Wat is de vraag aan de wethouder?

Mevrouw KOOLMOES: Die kwam er nu aan. Bent u het met me eens, voorzitter, dat er met een onafhankelijk projectteam niet alleen rust bij de inwoners van deze drie parken wordt gecreëerd, maar ook bij ons want ik denk dat we de komende vier jaar anders elke week visite hebben. Dank u wel.

De VOORZITTER: Onafhankelijke... Ik had ook met u als publiek afgesproken dat er geen uitingen van plezier of ongenoegen zouden worden gedaan, anders moet ik de raadzaal ontruimen. Mijnheer Vermeulen.

Wethouder VERMEULEN: Ja voorzitter, ik vind het jammer dat mevrouw Koolhooes blijkbaar de integriteit van de ambtenaar die dit op een voortreffelijke wijze begeleidt in twijfel trekt.

De VOORZITTER: Mijnheer Van der Helm.

De heer VAN DER HELM: Ja, ik heb een vraag aan de burgemeester en die luidt als volgt: ik heb de burgemeester net horen zeggen dat de gemeente niets anders rest dan te gaan handhaven op illegale bewoning en illegale bebouwing als er na 1 april 2027 nog steeds een brandonveilige situatie bestaat, waarmee ze ook aangeeft dat de gemeente geen andere instrumenten heeft. Dan is mijn vraag aan de wethouder: hoe gaat u om met andere inwoners waar ook een brandonveilige situatie is, geeft u eigenlijk aan dat u geen instrument heeft om die brandonveilige situatie bij andere inwoners van onze gemeente op te heffen?

Portefeuillehouder SCHUURMANS: Voorzitter, we kunnen niet vergelijken. Mensen bouwen in Nederland met een bouwvergunning en dat betekent dat al die huizen brandveilig zijn, dat is inherent aan de bouwvergunning. Dat controleren we niet en dat controleren we op het park ook niet. We gaan ervan uit dat mensen zelf brandveilig willen wonen als ze weten wat ze moeten doen aan hun

brandveiligheid. Wij zijn niet van plan om al die huizen langs te gaan, we gaan ervan uit dat mensen brandveiligheid waardevol vinden. Dat geldt voor alle huizen die we bouwen, we kunnen al die huizen niet controleren. Voorzitter, de vraag waarop we op 1 april 2027 gaan handhaven. Dat zijn alleen die mensen die willens en wetens die inwoners en al die andere inwoners in de problemen brengen en het brandonveilig maken omdat ze niks doen. Dat niks doen gaat vooral om die inwoners, we gaan ook met hen beginnen, die heel groot hebben gebouwd, die zo breed zijn dat als er brand uitbreekt, de brand meteen overgaat naar die huizen die wel hebben geïnvesteerd in het kleiner maken en brandveilig maken. Dus we gaan met maat en met gevoel handhaven, namelijk daar waar mensen niks doen en waar ze absoluut een gevaar zijn voor hun directe omgeving die zich wel aan de regels houdt. Daarom handhaven we op legalisering want op het moment dat je iets aan brandveiligheid doet dan moet het vooral verkleinen, dan hebben ze een te grote woning op dat perceel en is onze handhaving daarop gericht. Dat geldt dus alleen voor mensen die niks doen.

De VOORZITTER: Nee, nee, nee, nee, nee, nee. Mevrouw Koolmoes wil een persoonlijk feit maken.

Mevrouw KOOLMOES: Zeker, voorzitter en misschien een tip voor de voorzitter. Als wij korte vragen mogen stellen, mogen er misschien ook korte antwoorden komen. Voorzitter, ik wil toch even reageren op wethouder Vermeulen die nu zegt dat ik ambtenaren in een hoek zet. Dat heb ik niet gedaan, ik heb tegen de wethouder gezegd dat hij het niet goed heeft gedaan en dan moet hij die verantwoordelijkheid niet afschuiven. Voorzitter, dat bent u toch wel met me eens?

De VOORZITTER: Ik ga me niet uitlaten over of ik het wel of niet met u eens ben want ik ben onafhankelijk. ChristenUnie-SGP.

De heer NIEUWENHUIS: Ja, nog een korte vraag. Een van de insprekende inwoners benoemde dat er in 2020 al een stuk in de krant stond waarin werd gezegd dat de gemeente, aldus de inwoner, een brandonveilige situatie had geconstateerd. Kan de burgemeester/de wethouder beamen of de gemeente dit indertijd inderdaad heeft geconstateerd of dat dit een stuk van een journalist is geweest? Mag ook schriftelijk.

De VOORZITTER: Een korte reactie van de burgemeester en dan...

Portefeuillehouder SCHUURMANS: Voorzitter, weet ik niet, moet ik opzoeken. Voor mij nieuw.

De VOORZITTER: FVD als laatste.

De heer VAN OPZEELAND: Ja, dank u wel, voorzitter, ik zal het kort houden. Eerst een vraag aan de wethouder die net zei dat één woning aan de voorschriften voldeed.

De VOORZITTER: Geen technische vragen meer, ik wil echt korte en concrete vragen en antwoorden.

De heer VAN OPZEELAND: Volgens mij is aangegeven dat er vergunningen voor meerdere woningen of in ieder geval verblijfplekken waren aangevraagd. Betekent dit dat er vergunningen zijn afgegeven die niet voldoen aan de...

De VOORZITTER: Dit is een technische vraag. Ja, dit is een technische vraag. Ja, ik ga wat strenger zijn, we moeten echt afronden.

De heer VAN OPZEELAND: Dan ga ik snel door naar mijn tweede vraag, heel kort. Ik weet niet aan wie dit te vragen, maar het ging gelijk over naar handhaving en bij mijn weten is niet geprobeerd het gesprek

aan te gaan, duidelijk aan te geven 'dit is brandonveilig, ga er alsjeblieft iets aan doen'. Dus mijn vraag is toch waarom direct dreigen met handhaving?

De VOORZITTER: Mevrouw Schuurmans en dan rond ik de eerste termijn echt af.

Portefeuillehouder SCHUURMANS: Voorzitter, ik hecht er waarde aan dat u begrijpt wat we doen en ik heb het gevoel dat ik het nog een keer moet uitleggen. Iedereen die begint, daar gaan we niet handhaven en daar doen we tot 2031 niets. Bij hen die niks doen en die heel brandgevaarlijk zijn voor de burens, daar gaan we handhaven. Als wordt gehandhaafd, krijg je een brief en dan kun je iets veranderen aan de situatie. Dat gesprek is er echt voordat je de brief gaat handhaven. Die stappen horen allemaal bij handhaving, we gaan niet meteen zeggen 'u bent fout, u moet van het park af', daar zitten heel veel stappen tussen. Laten we heel eerlijk zijn, de mensen die daar namens ons rondlopen, constateren echt wel welke mensen bezig zijn om de verbeteringen aan te brengen en welke mensen gewoon niet van plan zijn om er iets aan te veranderen. Dus er zal echt wel een gesprek met hen worden gestart en als ze niet bewegen dan is er een handhavingstraject.

De VOORZITTER: Daarmee ronden we hem af want we zijn over de tijd, dus ik kan niet anders dan de eerste termijn afronden. De tweede termijn is nog niet begonnen en dat vermoeden had ik ook al. Dus ik zal het presidium namens u verzoeken om zo spoedig mogelijk een vervolgsessie in te plannen waarin we alle tijd en ruimte hebben om de tweede termijn met elkaar te bespreken. Ik sluit deze sessie en voordat... Ik schors de sessie, ik sluit hem niet inderdaad. Om 20.40 uur is er een andere sessie, namelijk over de huisartsen, de Rekenkamercommissie. Dus ik schors deze sessie.

Schorsing